

TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2014)0056**Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji
(wniosek EGF/2014/008 FI/STX Rauma - Finlandia)**

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 13 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2014/008 FI/STX Rauma z Finlandii) (COM(2014)0630 – C8-0214/2014 – 2014/2137(BUD))

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0630 – C8-0214/2014),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006¹ (rozporządzenie w sprawie EFG),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020², w szczególności jego art. 12,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami³ (porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r.), w szczególności jego pkt 13,

¹ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.

² Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.

³ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

- uwzględniając procedurę rozmów trójstronnych przewidzianą w pkt 13 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r.,
 - uwzględniając pismo Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,
 - uwzględniając pismo Komisji Rozwoju Regionalnego,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A8-0043/2014),
- A. mając na uwadze, że Unia opracowała instrumenty ustawodawcze i budżetowe w celu udzielenia dodatkowego wsparcia pracownikom dotkniętym skutkami poważnych zmian w strukturze światowego handlu oraz z myślą o ułatwieniu im reintegracji na rynku pracy,
- B. mając na uwadze, że pomoc finansowa Unii dla zwolnionych pracowników powinna być dynamiczna i powinno się jej udzielać jak najszybciej i jak najskuteczniej, zgodnie ze wspólną deklaracją Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, przyjętą na posiedzeniu pojedynczym w dniu 17 lipca 2008 r., a także przy należyтым uwzględnieniu porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. w odniesieniu do przyjęcia decyzji o uruchomieniu Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG),
- C. mając na uwadze, że przyjęcie rozporządzenia w sprawie EFG odzwierciedla porozumienie osiągnięte przez Parlament Europejski i Radę co do ponownego wprowadzenia kryterium uruchomienia z powodu kryzysu, zwiększenia wkładu finansowego Unii do 60 % łącznych szacunkowych kosztów proponowanych działań, zwiększenia skuteczności rozpatrywania wniosków o uruchomienie EFG przez Komisję oraz przez Parlament i Radę dzięki skróceniu czasu oceny i zatwierdzenia, co do rozszerzenia zakresu kwalifikowalnych działań i beneficjentów poprzez włączenie osób samozatrudnionych i osób młodych oraz co do finansowania środków zachęcających do podejmowania własnej działalności gospodarczej,
- D. mając na uwadze, że w dniu 27 maja 2014 r. władze fińskie złożyły wniosek EGF/2014/008 FI/STX Rauma w następstwie zwolnienia 577 pracowników w przedsiębiorstwie STX Finland Oy prowadzącym działalność w sektorze gospodarki sklasyfikowanym w dziale 30 NACE Rev. 2 („Produkcja pozostałego sprzętu transportowego”),
- E. mając na uwadze, że złożony wniosek spełnia kryteria kwalifikowalności przewidziane w rozporządzeniu w sprawie EFG,
1. zwraca uwagę, że władze fińskie złożyły wniosek na podstawie kryterium interwencji przewidzianego w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie EFG, zgodnie z którym wymagane jest zwolnienie co najmniej 500 pracowników lub zaprzestanie prowadzenia działalności przez co najmniej tyle osób pracujących na własny rachunek w czteromiesięcznym okresie odniesienia w przedsiębiorstwie w państwie członkowskim, przy czym liczba ta obejmuje pracowników zwolnionych u dostawców i producentów znajdujących się na niższym szczeblu łańcucha dostaw lub osoby, które zaprzestały prowadzenia własnej działalności gospodarczej we współpracy z takimi dostawcami i producentami;

2. odnotowuje, że w dniu 27 maja 2014 r. władze fińskie przedłożyły wniosek o wkład finansowy z EFG, a w dniu 14 października 2014 r. Komisja przedstawiła ocenę tego wniosku; z zadowoleniem przyjmuje krótki okres oceny wynoszący niecałe pięć miesięcy;
3. zauważa, iż władze fińskie twierdzą, że w ostatnich latach światowy przemysł żeglugi morskiej uległ drastycznej zmianie i że w tym globalnym kontekście udział UE w sektorze stoczniovym¹ gwałtownie spadł z 13 % w 2007 r. do 5 % w pierwszych trzech kwartałach 2013 r., podczas gdy odnośny udział Chin, Korei Południowej i Japonii wzrósł łącznie z 77 % w 2007 r. do 86 % w pierwszych trzech kwartałach 2013 r.; zwraca uwagę, że oprócz tej istotnej ekspansji Azji na rynku stoczniovym spadek liczby zamówień na skutek kryzysu gospodarczego spowodował, że w sektorze europejskim odnotowuje się nadmiar mocy produkcyjnych, co z kolei wymusza silną konkurencję;
4. zgadza się, że czynniki te są powiązane z poważnymi zmianami w strukturze światowego handlu spowodowanymi globalizacją oraz że kryteria interwencji wymienione w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie EFG zostały spełnione i że w związku z tym Finlandia ma prawo do wkładu finansowego na mocy tego rozporządzenia;
5. zauważa, że do chwili obecnej sześć wniosków o wsparcie z EFG dotyczyło ogólnie sektora stoczniovego: jeden z nich miał związek z globalizacją handlu, a pozostałych pięć – ze światowym kryzysem finansowym i gospodarczym; uważa, że restrukturyzacja tego sektora może ograniczyć trudności oraz że przemysł stoczniovym w poszczególnych państwach członkowskich mógłby uzyskać wsparcie w postaci wytycznych uwzględniających perspektywę europejską;
6. zwraca uwagę, że omawiane zwolnienia jeszcze pogorszą sytuację w zakresie bezrobocia w Finlandii Południowo-Zachodniej, ponieważ większość zwolnionych pracowników ma niski poziom wykształcenia i jest już w dość zaawansowanym wieku, co prawdopodobnie zwiększy ryzyko długotrwałego bezrobocia; jest tym bardziej zaniepokojony skutkami, jakie to zamknięcie będzie miało dla regionu, jako że przemysł stoczniovym i metalurgiczny to główne i zakorzenione w tradycji rodzaje działalności gospodarczej, w związku z czym przestawienie się na nowe formy działalności gospodarczej jest jeszcze trudniejsze;
7. zauważa, że oprócz 577 zwolnień w okresie odniesienia liczba kwalifikujących się beneficjentów obejmuje również 57 pracowników zwolnionych po czteromiesięcznym okresie odniesienia, co daje łącznie 634 osoby, z których liczba beneficjentów objętych pomocą w ramach środków EFG wynosi 565;
8. odnotowuje, że szacunkowe całkowite koszty wynoszą 2 378 000 EUR, z czego 113 000 EUR przeznaczone jest na wdrażanie, oraz że wkład finansowy z EFG wynosi 1 426 800 EUR, co stanowi 60 % całkowitych kosztów;
9. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że aby szybko zapewnić wsparcie pracownikom, władze fińskie postanowiły rozpocząć świadczenie zwalnianym pracownikom zindywidualizowanych usług w dniu 15 stycznia 2014 r., na długo przed zapadnięciem

¹ Mierzony według wielkości produkcji.

ostatecznej decyzji o przyznaniu z EFG pomocy na zaproponowany skoordynowany pakiet, a nawet przed złożeniem wniosku o wkład finansowy z EFG;

10. zauważa, że władze fińskie wskazały, iż skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług sporządzono w drodze konsultacji z zainteresowanymi partnerami społecznymi oraz z różnymi innymi zainteresowanymi podmiotami, a także z zadowoleniem przyjmuje fakt, że konsultacje są nadal prowadzone w ramach grupy roboczej powołanej przez Ministerstwo Zatrudnienia i Gospodarki specjalnie na potrzeby poprowadzenia sprawy zwolnień w STX Finland;
11. odnotowuje, że zindywidualizowane usługi, jakie mają być świadczone, obejmują trzy rodzaje środków dla zwolnionych pracowników objętych wspomnianym wnioskiem: (i) udzielenie im pomocy w przejściu do nowego zatrudnienia, (ii) udzielenie im pomocy w rozpoczęciu własnej działalności gospodarczej oraz (iii) zapewnienie im szkolenia lub kształcenia;
12. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że proponowane działania obejmują ustanowienie punktów świadczenia usług; docenia, że w punktach tych mają być świadczone jeszcze bardziej zindywidualizowane i wszechstronne usługi niż ma to miejsce w publicznych urzędach pracy;
13. zwraca uwagę, że wysoki odsetek (41,42 %) zwolnionych pracowników to osoby w wieku od 55 do 64 lat; ponadto zauważa, że osoby należące do tej grupy wiekowej są w większym stopniu zagrożone długotrwałym bezrobociem i wykluczeniem z rynku pracy; wobec tego uważa, że pracownicy ci mogą mieć szczególne potrzeby w związku ze świadczeniem im zindywidualizowanych usług;
14. z zadowoleniem przyjmuje zwłaszcza środek zatytułowany „Badanie dotyczące przedsiębiorstw”, w ramach którego we współpracy z przedsiębiorstwami i zakładami przemysłowymi w Raumie zostanie przeprowadzone badanie dotyczące dostępnych miejsc pracy w regionie w celu zgromadzenia aktualnych danych dotyczących zapotrzebowania na personel w przedsiębiorstwach oraz nadania właściwego kierunku poszukiwaniu pracy przez zwolnionych pracowników i zapewnienia im niezbędnych szkoleń;
15. wyraża aprobatę dla koncepcji, zgodnie z którą osoby planujące rozpoczęcie działalności gospodarczej mogą odbywać staże w przedsiębiorstwach i w ten sposób zobaczyć, na czym polega praca przedsiębiorcy; zauważa, że założenie działalności gospodarczej przez osobę zwolnioną z pracy przynosi wartość dodaną zarówno danej osobie, jak i całemu społeczeństwu;
16. zauważa, że celem dopłat do wynagrodzeń jest zadbanie o to, aby pracownicy objęci pomocą i zatrudnieni przez nowych pracodawców nie byli w gorszej sytuacji w pierwszym okresie wykonywania nowej pracy; uważa, że środek ten może stanowić zachętę dla pracowników do poszukiwania zatrudnienia i podejmowania pracy w nowych i nieznanych branżach;
17. przypomina, że zgodnie z art. 7 rozporządzenia w sprawie EFG przy opracowywaniu skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług należy przewidywać przyszłe perspektywy rynku pracy i potrzebne umiejętności, a także pakiet ten powinien

wpisywać się w strategię przechodzenia na zasobooszczędną i zrównoważoną gospodarkę;

18. apeluje o to, by środki z Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) planowane w ramach nowego okresu programowania EFS uzupełniały proponowane środki i ułatwiały reintegrację pracowników w przyszłościowych i trwałych sektorach gospodarki;
19. przypomina, że szanse na zatrudnienie zależą również od poziomu integracji społecznej, a zatem apeluje o zwrócenie szczególnej uwagi na wsparcie społeczne starszych i mniej wykwalifikowanych pracowników;
20. wyraża zadowolenie, że w zakresie dostępu do proponowanych działań i ich wdrażania przestrzegane będą zasady równego traktowania i niedyskryminacji;
21. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;
22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady niniejszej decyzji i zapewnienia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
23. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji,
zgodnie z pkt 13 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r.
pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny
budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami
(wniosek EGF/2014/008 FI/STX Rauma z Finlandii)**

*(Tekst tego załącznika nie został powtórzony w tym miejscu, ponieważ odpowiada on
końcowej wersji decyzji 2014/878/UE.)*